Ч. 241 Четвер 29 жовтня (10 падолиста) 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложеньем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

Загальні збори „Народної Торговлї"

відбули ся (в комнатах власного будинку) при участи 28 членів. Збори відкрив предсїдатель Совіта управляючого, др. Ш. Сельский, і предложив вибрати на предсїдателя зборів посла др. Окуневского, на его заступника п. Йосифа Ганкевича, а на секретарів пп. Прок. Мостовича і Гриневича. Предложенє се принято.

П. Окуневский, подякувавши за вибір, отворив збори, і з порядку дневного уділив голосу др. К. Левицкому, а той подав до відомости зборів справозданє Совіта управляючого за 1897/98 рік адміністрацийний.

Опісля др. С. Федак відчитав отсе справозданє касове:

В році адміністрацийнім 1897/98 вплинула з торгів сума 404.175·37 зр. а іменно утарговано:

I. в централї (посередництво)	за	18.430·19 зр.
II. в складах:		
1. у Львові . .	„	59.401·72 „
2. в Станиславові	„	29.899·67 „
3. „ Перемишли . .	„	42.590·54 „
4. „ Тернополи . .	„	40.969 57 „
5. „ Дрогобичи . .	„	17.027·57 „
6. „ Коломиї . .	„	33.785·94 „
7. „ Стрию . .	„	23.469·61 „
8. „ Снятинї . .	„	15.796·52 „
9. „ Самборі . .	„	24.380·86 „
10. „ Рогатинї . .	„	27.894·78 „
11. „ Бродах . .	„	21.807·29 „
12. „ Сяноцї . .	„	18.164·92 „
13. „ Городенцї . .	„	16.178·08 „
14. „ Борщеві . .	„	14.378·11 "

Попередного адмін. року вплинула з торгів сума 347.772 зр. 08 кр., отже тепер о 56.493 зр. 29 кр. більше.

Зиск з продажи товарів по складах виносив суму 56.680 зр. 85 кр., отже о 2.456 зр. 49 кр. більше, а зиск за посередничення в централї і есконт суму 11.068 зр. 56 кр., отже о 1.346 зр. 28 кр. більше як в минувшім році.

Кошти адміністрациї виносили 54.128 зр. 12 кр., отже о 3.960 зр. 57 кр. більше як в минувшім роцї. Надвижка тая повстала в наслїдок отвореня нового складу в Борщеві і збільшеної суми податків.

Дохід з реальности у Львові виносив 3.081 зр. 44 кр., отже о 72 зр. 66 кр. менше. Кошти адміністрациї тої-ж реальности виносили 1494 зр. 21 кр., з того сам податок 1.312 зр. 40 кр. а процент від позички гіпотечної 1.145 зр. 82 кр., отже разом о 195 зр. 46 кр. менше.

Дохід з реальности в Сяноцї виносив 891 зр., отже о 631 зр. більше, але минувшого року не мали ми доходу за цілий рік, лишень за час від д. 1. сїчня 1897. Кошти адміністрациї тої реальности разом з податками виносили 254 зр. 22 кр. а процент від позички гіпотечної 141 зр. 68 кр., отже о 85 зр. 65 кр. більше.

Дохід з реальности в Тернополи, набутої доперва в тім роцї, виносив 1.528 зр. 81 кр. Кошти адміністрациї виносили 476 зр. 18 кр. а процент від позички гіпотечної 370 зр. 82 кр.

Процент конта дебіторів виносив 125 зр. 65 кр.

Процент від вкладок (т. зв. щадничих) виносив 10.402 зр. 42 кр., отже лишень о 554 зр. 96 кр. більше, мимо того, що стан вкладок виносить 242.208 зр. 50 кр., отже о 34.150 зр. 80 кр. більше як в роцї минувшім. Причина сего лежить в тім, що почавши від 1. сїчня 1898, стопа процентова знижена з 5% на $4\frac{1}{2}$ %.

Процент фонду пенсийного виносив 137 зр. 33 кр. т. є. о 21 зр. 56 кр. більше відповідно до зросту того фонду.

З мобілий відписано 464 зр. 90 кр. а з першого урядженя 313 зр. 39 кр.

Рубрика зисків разом з переносом суми 12 зр. 97 кр. з попередного року виносить 73.389 зр. 28 кр., а рубрика страт 69.329 зр. 09 кр., лишає ся отже зиск 4.060 зр. 19 кр.

Сума активів виносить 338.489 зр. 86 кр. отже більше о 53.683 зр. 41 кр. На тую підвижку складає ся передовсїм вартість реальности закупленої в Тернополи в сумі 28.336 зр. 91 кр. і кошти будови (на разї) 1.619 зр. 33 кр. і високий стан щадницї почтової 30.181 зр. 14 кр. задля сподїваних більших виплат на будову дому в Тернополи, котра то будова буде коштувати 60.000 зр. Вартість реальности у Львові принято на 58.178 зр. 32 кр. отже о 85 зр. 13 кр. меншу; вартість реальности в Сяноцї на 12.313 зр. 57 кр. отже о 61 зр. 88 кр. меншу.

Стан товарів (по цїнї закупна) виносить 124.871 зр. 90 кр. отже лишень о 1.354 зр. 35 кр. більше, мимо того, що отворено новий склад в Борщеві, де стан товарів виновисив 4.700 зр. 29 кр. Виходить з того, що ми старали ся стан товарів по можности обнизити.

Стан дебіторів по складах виносить 50.347 зр., отже о 2.620 зр. 40 кр. більше, а в централї 8.612 зр. 19 кр., отже о 717 зр. 48 кр. більше. На се вплинуло: більший рух крамничний сполученьий з кредитом, як то в справозданю адміністрацийнім піднесено, а іменно, що сего року крамницям уділено о 1647 зр. 69 кр.

---

8)

ПІНЕҐІНОВА ЖЕНИТЬБА.

(З російского. — К. М. Станюковича).

(Дальше).

Однако треба признати, що Пінеґінови ті одушевлені похвали судженої не конче були милі. Коли ми хочемо стяти комусь голову, а він співає на нас похвальні гимни, то дійстно не дуже приємна річ слухати їх. Крім того мусів він тепер, маючи молоду дївчину цїлком в своїх руках, витверезити єї з того одушевленя для него і відвести єї від многих дивних гадок.

Він же не женив ся тому, аби дійстно всьо богатство роздати і собі нїчого не задержати. А она здасть ся гадала о тім.

— Раїсо, ти зле мене судиш — почав Пінеґін поважно. Замість відповіди молода дївчина весело усьміхнула ся.

— Справді, ти зле мене судиш, а то гризе мене.

— Гризе тебе? — спитала наполохана.

— Очевидно, бо ти в своїй доброті маєш мене за значно лїпшого, як я справдї є.

— А хочби й так було. Чогож тобі тим журити ся?

— А того, що ти заведеш ся. Пересьвідчиш ся сама, що я не таке совершенне єство, яке сотворила з мене твоя уява і любов, та що....

— Ну? — перебила Раїса.

— Не будеш мене більше любити — докінчив Пінеґін.

— Щоби я тебе більше не любила? Нїколи! — скрикнула Раїса палко. — І ти не знаєш мене добре: я належу до тих людий, що лиш раз в житю люблять, але за то на віки! — говорила поважно, торжественно. — Але що о тім говорити? Що ти хочеш тим сказати? Чи я не знаю, який ти благородний і добрий? Чи ти можеш кого обманювати?

Рад не рад мусів мовчати. Для неї, тої слїпо залюбленої дївчини, був хороший, кучерявий Пінеґін найлїпшим чоловіком на сьвітї....

Розмова зійшла на инші річи Говорили о будучности, о своїх плянах, подорожи за границю і о тім, як пізнїйше устроять ся в Петербурзї. Коли Пінеґін розповідав їй о своїх намірах, виговорив ся між иншим, що „богатство накладає обовязки...."

— То тягар, правда?

— Як хто не уміє его добре уживати.... Всьо роздати не штука, але що то поможе? Всї міліони то лиш капля в мори і не можуть принести всїм правдивої помочи. Отже треба помагати лиш немногим, але за те помагати їм дійстно....

Пінеґін виложив їй свої погляди на ту справу і говорив тепер не лише дуже краснорічиво, але й цїлком розумно, а коли скінчив, спитав:

— Годиш ся зі мною, Раїсо?

Яке непотрібне питанє! Она у всїм годила ся з ним, і відповіла:

— Ти знаєш лїпше як я, що робити. Чогож питаєш?

Пінеґін відітхнув свобіднїйше.

— Були вже коли твоя мати і сестри за границею? — спитала Раїса.

— Нї.

— То вишли їх, Сашо. І взагалї.... я надїю ся, що ти не будеш вязати ся.... Всьо що належить до мене, належить і до тебе. Правда?.... Тому помагай твоїм своякам і коли лиш схочеш.... Знаєш, як ти часто о тім говорив, що єсть так богато бідних, а спосібних і метких молодців.... Ми-ж маємо богато гроший, навіть за богато.... Вживай їх до вподоби і не жалуй їх.... Возьми зараз кілько потребуєш.... Я дам тобі чекову книгу.... Прошу тебе....

— Яка ти добра, Раїсо.... Дякую тобі.... Моя мати потребує дійстно відпочинку....

— Який ти сьмішний, Сашо — за що тут дякувати? Чиж може бути инакше? І, знаєш, я вже хотїла тебе давно о то просити, але не сьміла.... Ті грошеві справи все такі неприємні.

— О що хотїла ти мене просити?

— Аби ти обіймив як найскорше заряд маєтку. І тїтка говорила вже о тім зі мною. Добра старушка держить всьо в своїх руках

більше кредиту, більший рух в філії в Бродах, отворене нової філії в Борщеві, а кромі того лихий стан урожаїв минувшого року. В протягу того року вплинуло на штрацку взагалі 70.381 зр. 56 кр. Рух був отже значний, а позиций таких, котрі треба було в дорозі судовій доходити, було небогато.

Вартість мобілій всїх складів виносить 8.833 зр. 69 кр., т. є. о 606 зр. 47 кр. більше, а урядженє всїх складів 2156 зр. 81 кр. т. є. о 1023 зр. 01 кр. більше. Се повстало в наслїдок отвореня нового складу в Борщеві і уряджения нового порталю в складі львівскім.

Чиншу уплачено наперед 5.784 зр. 42 кр. Стан каси виносив 6.769 зр. 03 кр. а. в.

В рубриці пасивів підніс ся фонд резервовий о 1.108 зр. 42 кр. і виносить 10.604 зр. 22 кр. Фонд пенсийний підніс ся о 367 зр. 12 кр. і виносить 2.857 зр. 92 кр. а. в.

Стан уділів підніс ся на 27.685 зр. 5 кр. т. є. в порівнаню з роком минувшим о 2.667 зр. 10 кр. більше. Стан вкладок підніс ся на 242.208 зр. 50 кр. т. є. о 34.050 зр. 80 кр. більше, і то переважно в часї, коли стопа процентова була вже знижена, як то вказує перегляд оборотів вкладок.

Довг реальности у Львові виносить 26.766 зр. 40 кр. т. є. сплачено 302 зр. 93 кр. Довг реальности в Сяноцї виносить 2.867 зр. 85 кр. т. є. сплачено 317 зр. 34 кр. Довг реальности в Терноноли перенялн ми в сумі 7.000 зр. З того сплачено 62 зр. 58 кр., отже стан довгу виносить 6.937 зр. 42 кр.

Конто корренте кредиторів виносить всего 10.235 зр. 72 кр. і то за товари, котрі надійшли в послїдних днях червня 1898, отже не могли ще бути плачені. На належний податок задержали ми суму 3.000 зр. а на належитість стемплеву 148 зр. 99 кр. Сума непіднятої дивіденди виносить 1.117 зр. 60 кр.

Разом сума пасивів виносить 334.429 зр. 67 кр. По потрученю тої суми від суми активів 338.489 зр. 86 кр., показуєсь чистий зиск в сумі 4.060 зр. 19 кр., що вистарчає на розділене 7% дивіденди від уділів.

Оборот касовий виносив 1,685.965·37 зр., отже уже звиж 1½ міліона.

В імени Совіта управляючого ставлю внесенє: Сьвітлї збори зволять рішити, що предложений рахунок страт і зисків, як також біланс за рік 1897/98 приймає ся до відомости, виказаний чистий зиск в сумі 4.060 зр. 19 кр. має ся розділити по мисли §. 62 статута, а дивіденда має ся виплатити в висоті 7% від вплачених уділів.

Др. Окуневский отворив над обома справозданями дискусию. Голос забирали п. Кисїль зі Львова і др. Гумецкий з Самбора, жадаючи деяких пояснень рубрик білянсу. Члени Совіта управляючого пп. Ничай і Волошинович поясняли справи доходу і належитости від дебіторів. Відтак оба справозданя приняли збори до відомости і на внесенє п. Врецьони в імени головного комітету контрольного уділили Совітови абсолюторию.

(Конець буде).

Новинки.

Львів дня 9-го падолиста 1898.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Лев Пініньский повернув з Відня до Львова.

— **Преосьвященний Епископ Чехович** удав ся на кілька днів до Відня на конференциї австрийских епископів.

— **Ювилей Котляревского в Кракові.** Ювилей відродженя україньско-рускої лїтератури обходжено в суботу в Кракові. Торжество відбуло ся в міскім театрі. На початку мав відчит п. Войтович та представив короткий образ нашої лїтератури від Котляревского і его наслїдників аж до теперішних часів. По тім слїдувало представленє „Нещасного коханим", народної драми Л. Манька в перекладі краківского артиста п. Мелевского. Публика приняла представленє гучними оплесками. Особливо подобали ся співи і танцї. Підчас антрактів хор академиків на бальконї першого поверха співав рускі піснї. Гимн народний „Ще не вмерла Україна" оплескувано з великим одушевленем.

— **Новий уряд почтовий.** Ц. к. Дирекция почт і телеграфів оповіщує, що з днем 11 падолиста с. р. увійде в житє на ново ц. к. уряд почтовий в Плазові, чесанівского повіта. Округ доручень творять громада і обшар двірский Плазів та громада Руда рожанецка.

— **На дохід будови „Народного Дому" в Коломиї.** Заповідженнй на 15-го н. ст. вересня 1898, а відложений по причині трагічної смерти Єї Величества Цїсаревої Єлисавети Вечерок з танцями рускої молодежи академичної, відбуде ся в вівторок 22-го н. ст. падолиста с. р. в сали „Каси щадничої" в Коломиї. Вступ на салю від особи 3 корони, на ґалерию 2 корони. Стрій для панів вечерковий, для панів балевий. Початок о годині 8-ій вечером. Ласкаві датки приймає ся з подякою. Комітет доложив зі своєї сторони всїх старань, щоби вечерок під кождим взглядом випав сьвітло. Досить згадати про небувалу в Коломиї несподїванку котилїонову для гостий як: стїна щастя, зачароване кільце, рицарі XX столїтя, числа краси і т. п., бо всїх виписувати годї, хто хоче бачити, най сам прийде подивити ся. Забаву провадити буде чотирох аранжерів. Саля простора, реставрация смачна, цукорня солоденька, музика стрійна, рій молодежи і сьвітла забава до самого рана. Наколи додамо, що весь чистий дохід призначений на викінчене зачатої части будови „Народного Дому". то сподїємо ся, що кождому буде мило хоч в части сим способом причинити ся до єї викінченя. Запрошеня висилають ся, а хто з Вп. Родимців не дістав би запрошеня, зволить зголосити ся до п. А. Лепкого, а комітет радо вишле. — *Комітет.*

— **Курс науки нотного співу** для кандидатів на дяків і управителїв хору отвирає Аґенда дяківского товариства в Стрию. Курс той буде тревати всего 4—5 тиждні та за той час кандидати на управителїв хорів мають научити ся всего, чого потреба, щоби вміти заложити і вести хор церковний або читальняний. В тій цїли упрошено одного музика-сьвященика, пробуваючого в Стрию, щоби заняв ся тою наукою. Наука розпічне ся 15. н. ст. падолиста і до того часу мають зголосити ся кандидати до о. Олекси Бобикевича в Стрию, де одержать всякі інформациї. Примічаємо, що наука і вправи співу будуть відбувати ся кождого дня (кріи сьвят) по 5—6 годин денно. Ученики мусять отже мешкати в Стрию або бодай під Стриєм, знайти собі на той час удержане, а за науку заплатити з гори таксу около 6 зр., відповідно до числа зголошених участників. Курс той не обчислений на ніякий зиск, а тілько для піднесеня слави Божої і народної культури. — Стрий 4. падолиста 1898. — *Олекса Бобикевич.*

— **Вимирає село** Хижина під Дубецком. Село то числить 570 душ, а як стверджено, населене его зменшає ся від кількананятьох лїт, бо пересїчно на 18 случаїв смерти буває 4 уродин на рік. Причиною вимираня того села єсть лихе віджнвлюванє з причини нужди.

— **Арештованя в Росиї.** В послїдних часах російска полїция зарядила велике число арештовань. Особливо в Киеві, в Москві і Нижнім Новгороді тюрми переповнені молодцями і женщинами. Увязнено богато учительок. Полїция шукала огнища якоїсь тайної орґанізациї, але увязнені не зізнавали нічого. Чиновники були пересьвідчені, що десь мусить бути якийсь заговор. Триста урядників тайної полїциї працювали виключно над викритєм того заговора. В місцевости Парґолово, недалеко Петербурга, де находять ся лїтні віллї

а то приносить їй часом клопоти. Але ти мужчина. Она каже, що ти потребуєш повновласти. Зробиш то всьо як треба і заряджуй як тобі сподобає ся....

— Пізнійше, пізнійше, нема чого так спішити ся! — відповів Пінеґін, котрим мимохіть заволоділо неприємне чувство.

Віз задержав ся перед каменицею. Пінеґін висїв, аби провести суджену.

— Вступиш ще до нас? — спитала Раіса.

— Ой прости, мене так голова болить... Той пир...

— Ну, то виспи ся добре, Сашо.

Вийшли на другий поверх.

— До побаченя завтра? — спитала Раіса задержуючи ся перед дверми і подала Пінеґінови руку.

— До завтра.

— Любиш мене, любий — шепнула Раіса.

— Сумніваєш ся?

— Ні, ні, — відповіла дївчина весело. — Або ти міг би мене дурити? Що ти гадаєш!

Пінеґін поцїлував свою суджену з любовію і зійшов на долину.

Двірник з низьким поклоном розтворив двері і крикнув:

— Заїзди!

Пінеґін вскочив до воза і приказав візникови везти себе до дому.

— А пропав би ти... лахолатнику! — забурмотів старий двірник до себе та тріснувши зі злостию дверми, пішов до своєї комнатки.

10.

За посередництвом знаного Пінеґінови репортера одної малої часописи дістала ся вість о вінчаню „нашого молодого даровитого писателя пана Пінеґіна з панною Коновалов, властителькою безмірних богатств" до всїх вищих столичних часописий і вскорі почав Пінеґін кождого дня одержувати множество листів від цїлком незнаних єму людий з желанями, просьбами о гроші та з найріжнійшими предложенями, де і як можна би найкористнійше уміїстити капітал. І яких то предложень не роблено єму! Експльоатация каміннх ломів в шлїсельбурґскім окрузї, тиха спілка в одній фабриці мила та засноване парохідної плавби. Предкладано єму дешеве купно більших посїлостий земских, запрошувано аби приступив як акционар до ріжних підприємств, заохочувано до купна віллї в Італії і прошено о значний дар на якийсь монастир Кармелїтанок в Бретанії. Словом, Пінеґін в послїдних тиждням перед весїлєм одержував які лиш можна було листи.

Єго свояки і знакомі знали, що він по весїлю остане лиш дуже короткий час в Петербурзі, аби переняти від Раісиної тїтки варяд маєтку, та що зараз потім виїде з жінкою за границю і тому богато в них спішило ся „використати нагоду" і „видерти щось" від щасливого жениха ще заки проминуть єго перші хвилї радости. Стверджено вже цїлком напевно, що суджена Сашп має в державнім банку три міліони рублїв в цїнних паперах. Бухгальтер „Жорж" вивідав ся о тім цїлком докладно через одного знакомого, що був урядником в державнім банку і зараз розповів то всїм своякам. Також провідано, що копальні золота в Олекмі добре ідуть та що приносять сто тисячів рублїв річно чистого доходу і вкінци, що дім при Караванній улици несе пятнайцять тисячів рублїв. То було не аби що! І цїлим тим великаньским маєтком міг Пінеґін свобідно розпоряджати. На саму гадку о тім неодному аж голова крутила ся.

Перший, що від Пінеґіна „видер щось" для себе був Володя. Може два днї по згаданім пирі з'явив ся він рано у брата і по короткій розмові попросив его о гроші. Розповів, що має великі довги та висказав надію, що брат поможе єму в тім прикрім положеню.

— Кілько потребуєш? — спитав Пінеґін.

Володя завагував ся: о кілько може просити? Поперше не знав, чи брат має тепер гроші і чи дасть єму зараз, або чи лиш обіцяє. В его голові виринуло число пятьсот, але зараз наполохало его: було за велике. „Ледве чи дасть тілько!" погадав і єму зробило ся тепер прикро, що він перше поводив ся з братом так невічливо. Непевним, заклопотаним, майже покірним голосом, яким звичайно просить ся о гроші, відповів:

— Треба менї так до триста рублїв, як то не зробить тобі трудности... Дуже потребую! — додав і поглянув на брата жалібно та заклопотано.

— Шкода слів тратити на такі дурниці. То можу тобі зараз дати.

Пінеґін виймив з кишені пулярес і отворив его, а Володя сейчас пожалував, що „був такий дурний" і так мало зажадав. Не без скритої зависти побачив, що пулярес був набитий сотками, що їх перед хвилею приніс сам пан Діфур на знак особлившого поважания для свого довжника.

богатих російских родів, увязнено молоду дівчину. Викрито тайні друкарні в Петербурзї. Ярославі і Кременчузї. До Петербурга приведено 400 вязнів. Мінїстер справ внутрішних веде лично напрям слїдства. — В Варшаві увязнено понад 50 осіб, переважно студентів унїверситету, під закидом розширюваня заборонених цензурою книжок. Переловлено також деякі посилки многих заграничних ґазет.

— **Огнї**. З Болшовець пишуть: В жовтни навістили наше місточко три рази пожари в ріжних місцях, а знищили 12 будинків і множество збіжа сьвіжо звезеного. Страти обчисляють на 7000 зр., а лиш часть з того була обезпечена. Між мешканцями ходила поголоска, що пожари походять з підпалу і дійстно удало ся прихопити на горячім учинку виновницю, котра вже есть в слїдстві в суді в Бурштинї. Ледве страх проминув, коли знов в пятницю дня 4 с. м. відозвав ся пожарний дзвін, бо в наслїдок неосторожности займила ся оковита в магазинї горальничім п. Кшечуновича. На щасте огонь не прибрав більших розмірів, бо скора поміч сторожі огневої вспіла ще вчас зльокалїзувати его. — В Кутківцях під Тернополем знищив пожар одну селяньску загороду. Завдяки енерґічній помочи тернопільскої сторожи пожарної, пожар не прибрав більших розмірів. — В Зеленій, надвірняньского повіта, погоріли три господарскі загороди з цілим сегорічним добутком. — З Рожнїтова пишуть: Дня 3 с. м. згоріло в самім ринку вісїм хат жидівских. Ратунку не було жадного, бо сикавки нема, сторожі огневої нема і взагалї в місті нїчого до огню нема. Лучила ся тут ще така пригода: Жінка Петра Волошиновича чесала клоче, а махнувши повісмом струтила лямпу, клоче займило ся, она хотячи погасити огонь сама заняла ся і так попарила ся, що третої днини нещасна померла.

— **Жертволюбність на богоугодні цїли.** Іван Капущак, господар в Горохолинї, богородчаньского деканата, в станиславівскій епархії, пожертвував на закуплене „ковчега“ для місцевої церкви 175 зр. а на закупно напрестольного хреста 25 зр., разом 200 зр. За ту жертву одержав від станиславівского преосьв. епископа благословенїе і похвальну грамоту.

— **Цїкавий спосіб підроблюваня старинних монет** практикує ся в Італії. Підробивши якусь грубшу монету з часів Тиберия або Калїґули, змушують якусь більшу птицю, звичайно індика, проковтнути єї. По якімсь часї монета виходить з кишок птиці дуже подібна до старинної. Коли-ж за одним разом експеримент ще не удасть ся, то повтаряють его більше разів, поки не осягне ся цїли.

— **Підпал для приемности**. На Угорщинї в Шенес-Офалю арештовано трех хлопців, котрі від кількох місяців підпалювали доми в тім селї. В слїдстві зізнали они, що підпалювали лише для приемности. Правдива розкіш була для них дивити ся на палаючий огонь і слухати плачу людий, котрих ціле майно обертало ся в попіл. Многонадїйних молодців передано судови.

Господарство, проиисл, торговля, гиґієна і вихованє.

Добрі ради.

— Приготовлене поля під лен. Лен потребує до певного степеня вохкости і для того удає ся найлїпше на середно добрім ґрунтї, де спідна почва єсть глинковата і длятого добре держить вохкість. При тім треба й на то зважати, щоби вибирати таке поле, котре не дуже виставлене на морози, бо мороз ленови дуже шкодить. Також і на то треба зважати, які ростини садити чи сїяти перед леном. Лен потребує із всякої поживи найбільше потасу (калї), отже перед ним можна длятого садити чи сїяти лиш такі ростини, котрі не потребують дуже потасу і не забрали би его єму, отже н. пр. ростини окопові. Таких ростин не можна перед леном ще й длятого садити, що земля по них єсть дуже роздроблена, а лен на нїй длятого опісля дуже легко вилягає. Також ячмінь і ростини олїйні не добре сїяти перед леном. Найлїпше удає ся лен по добре погноєнім житї або пшеници, а іменно озимім житї або озимій пшеници, бо по зібраню сего збіжа лишає ся ще досить часу, щоби поле під лен добре приготовити. Перед леном можна би сїяти також овес, конюшину і траву, але в тім недогідність, що тогди особливо по травах виростає богато хопти. Зараз по зібраню збіжа на поли, де хочемо лен сїяти, треба рілю мілко підкинути, щоби хопта скільчила ся і підхопила ся. Пізно в осени, на короткий час перед морозами треба поле о скілько можна глубоко з'орати, щоби лен своїм корінем міг глубоко зайти в землю. Межи першим а другим оранем добре єсть поле кілька разів заволочити, щоби тим способом винищити всю хопту. По глубокім з'ораню лишає ся поле незаволочене на зиму. До гноєня надає ся найлїпше каініт, а іменно дає ся его на гектар (морґ і три чверти) около 600 кільо (отже на чверть морґа около 85 до 90 кільо) а до того треба ще додати 120 кільо кістяної муки (17 до 18 кільо на чверть морґа). Коли поле перед тим було добре згноєне, то обійде ся і без кістяної муки. Сей навіз розсипає ся в грудни або в січни по поли, а нїколи не треба его приорювати. Позаяк лен не любить богато азоту, то не треба поля гноїти сьвіжим обірником; в такім случаю він би в мокрім роцї вилягти а в сухім спалило би его. Пісний ґрунт добре єсть навозити суперфосфатом, котрого бере ся 400 кільо на гектар (57 до 58 кільо на чверть морґа) а сей навіз треба приволочити.

— Коли норовистий віл не хоче встати, то не треба его бити, бо бувають, бачите, і такі уперті, що дали би ся і забити а не встануть. Єсть на то инший дуже простий, а зовсїм нешкідливий спосіб. Тогди треба взяти трохи землї і заткати нею такому волови оба ніздря. То незвичайне чувство в носї так вола перепудить, що він зачне сильно чихати і зараз схопить ся.

— Хто заводить собі сад не для приятности і так сказати би для розривки, але вкладає в него гроші з обчисленем на зиск, нехай уважає на то, щоби розмножував собі великі сорти овочів, бо на торзї великі овочі мають більшу вартість і більший попит, як малі.

— Клоче замість пасків паперу з липом. В попередних „Добрих радах“, в статейцї „Осінна робота в садї“ звертали ми увагу на то, що обчищені дерева треба в горі обвязати паском паперу, помащеного липом, щоби на него ловили ся всїлякі комахи, що лїзли би по пни в гору. Одна німецка ґазета господарска звертає тепер увагу на то, що в декотрих сторонах Німеччини замість паперових пасків з липом обвязують пнї клочем. Через клоче не перелїзе нїяка комаха. Лиш від часу до часу, коли клоче змокне від дощу треба его на ново розскубати або відновити.

Телеґрами.

Відень 9 падолиста. На вчерашнім засїданю палати послів прийшло до великого заколоту. Іменно п. Вольф в своїй промові назвав Поляків народом паразитів. Зробив ся в палатї великий крик і посли Поляки та Чехи не дали дальше Вольфови промавляти. Пос. Гневош назвав Вольфа уличником, за що Вольф визвав его на поєдинок.

Берлин 9 падолиста. В тутешних кругах політичних беруть дуже поважно анґлїйскі приготовленя воєнні. Цїль тих приготовлень ще не ясна, але здогадують ся, що тут іде о напір на Европу, аби признала анґлїйский протекторат над Єгиптом.

Париж 9 падолиста. Побоюють ся тут зірваня іспаньско-американьских переговорів, бо іспаньскі делеґати не хотять в нїякий спосіб пристати на відступлене Сполученим Державам всїх островів филипиньских. Остаточне рішене наступить нинї або завтра.

— Тут маєш поки що пять сот рублів — сказав Пінеґін і подав братови пять банкнотів — незадовго дам тобі більше.

Лице Володї роз'яснило ся. Він був тронутий великодушностию брата, кріпко стискав его руку і дякував.

Та сердечна вдячність і сияюче лице брата приємно Пінеґіна вразили.

— Нема за що, Володя.... То дрібниця.... На, передай Петї і Женічцї по сто рублїв від мене.... Потім дам більше, але тепер не маю сам богато.... Я то позичив ... Тепер маю великі видатки, ти то розумієш....

— Очевидно можна собі подумати....

— А мамі скажи, нехай не журить ся: Женічка дістане віно, а їй самій не бракне нїчого.... Раіса просила мене о то.... Сими днями буду у вас і розповім мамі о всїм подрібно....

Володя збіг по сходах урадований і приспівував собі якусь опереткову арию. Не торгуючись всїв до фіякра, поїхав насамперед до золотника при Більшій Морскій і купив у него перстень з великим туркусом і малими брилянтами та зараз заложив его собі на малий палець. Після его гадки було то дуже елеґантно. Відтак поїхав до одної овочарні, купив кошичок найлїпших і найдорожших овочів і велїв его відослати своячцї „живе срібло“, веселій Манечцї. Як раз там на Більшій Морскій стрітив товариша і попросив его з собою до Кубата на снїдане. Іли і пили найлїпші напитки цїлий день і цїлу ніч, вечеряли в одній гостиннице під містом, де співали циганки і Володя не жалував гроший. Аж около дванайцятої години на другий день в полудне з'явивсь він знов дома утомлений, з блїдим лицем і червоними очима та зі значно порожнїйшою кишенею.

Олимпіяда Василївна аж руками сплеснула на вид свого любимця.

— Ах Боже — вже знов !... Як ти виглядаєш! — крикнула.

— Не гнївайте ся, мамо — сказав Володя усьміхаючись і поцїлував єї в руку. — Я не пив за свої гроші лиш за Саши — нї.... Добрий Саша.... Я не думав, що з него такий добрий брат.

І він розповів, що Саша дав єму пятьсот рублїв лиш так „поки що“ і що велїв єму переказати матери, що їй не бракне нїчого....

— А тут і для вас по одній „бумажцї“ також лиш „поки що“ — сказав Володя сьміючи ся і дав гроші Петї та Женічцї. — А тебе Женічко обіцяв вивінувати.... Він має повний пулярес.... але ті гроші ще позичив.... Казав, що має великі видатки.... Але як оженить ся, тож то будемо всї весело жити.

Та вість принесла Олимпіядї Василївній найлїпший настрій. Добрий Саша ! Не забув на матїр. І она велїла Володї, що ще не цїлком витверезив ся, повторити кілька разів Сашині слова.

— Не казав, кілько менї дасть ?

— Нї, але сказав, що нехай мама не журить ся.... Не бракне їй нїчого.... Не журіть ся, мамо, Саша добрий син.... знаменитий син.... То по всїм видко....

(Дальше буде).

За редакцію відповідає Адам Креховецкий

TYGODNIK ILLUSTROWANY

З роком 1899-им розпочинаємо 40-ий рік істнованя нашого письма, хотячого і дальше бути приятелем кождого дому.

Завдяки моральній і материяльній підпорі суспільности, наш „Tygodnik", почавши від скромного початку, міг розширити ся і станути на рівній степени з подібними видавництвами цілої Європи.

По мисли засади; „Поводжене обовязує", старати ся будемо й дальше поступати наперед, аби бути першими в ряді ілюстрованих письм.

Почавши від 1-го січня 1899 року **розширяємо значно додаток повістий** „Tygodnika": **кождий передплатник** нашого письма, крім самого письма і дотеперішного додатку повістий, додаваного в аркушах і занимаючого найзнаменитші твори чужої літератури, **одержить**

без ніякої доплати

(ані за книжки, ані за їх пересилку)

12 томів письм
ГЕНР. СЄНКЕВИЧА.

Письма Сєнкевича вийдуть в новім, стараннім виданю, **виключно для передплатників** „Tygodnik-a illustrowan-ого" і обіймуть — винявши спопуляризовану вже трильоґію —

всї новелї, повісти, листи з подорожий,

одним словом: цілий доробок літературский знаменитого писателя, котрий здобув вже славу і популярність в цілім сьвітї.

Кождий том **Бібліотеки СЄНКЕВИЧА** обнимати буде що найменше **10 аркушів**, формату звичайної 8-ки, **на добрім папері і добрим друком.** Загальне число томів буде около 30, містячих в собі слїдуючі твори Сєнкевича:

НОВЕЛЇ. Stary sługa. — Hania. — Szkice węglem. — Janko Muzykant. — Przez stepy. — Orso. — Z pamiętnika poznańskiego nauczyciela. — Komedya z pomyłek. — Za chlebem. — Latarnik.— Niewola tatarska.— Jamioł. — Bartek zwycięzca. — Ta trzecia. — Sachem.— Sielanka.— Walka byków w Hiszpanii. — Wspomnienia z Mariposy. — Z puszczy Białowieskiej. — Wycieczka do Aten.— Wyrok Zeusa. — Z wrażeń włoskich. — Organista z Ponikły. — U źródła. — Lux in tenebris lucet. — Bądź błogosławiona. — Pójdźmy za Nim.
ЛИСТИ З ПОДОРОЖИЙ по Америцї і Африцї. — Листи з Риму, Венеції і Парижа.
ЛИСТИ О ЗОЛІ.
ДРАМАТ. Na jedną kartę. — Czyja wina?
ПОВІСТИ. Bez dogmatu. — Rodzina Połanieckich. — Quo vadis, повість з часів Нерона.

Тим способом в протягу кількох лїт, кождий передплатник „Tygodnik-a illustrowan-ого", одержуючи річно звиж 120 аркушів найлїпших творів лїтератури польскої, стане властителем бібліотеки Сєнкевича, недоступної доси задля високої цїни для ширшого загалу читаючих.

Редактор: Др. ЙОСИФ ВОЛЬФ.

В слїдуючім роцї „Tygodnik" друковати буде одночасно **дві повісти ориґінальні,** іменно, крім

„KRZYŻAKÓW" СЄНКЕВИЧА

зачнемо з Новим Роком 1899-им друк більшої повісти п. з.:

„ARGONAUCI" Елїзи Ожешкової, і
ПРУСА „ТАМ!.."

Посїдаємо також ориґінальну працю славного нинї заграницею писателя **Станїслава Пшибишевского,** котрий написав для нас по польски поему прозою п. з.: **„JASNE NOCE"** ілюстровану К. БРОНЕВСКИМ.

Крім того в части белетристичній маємо запевнене сотрудництво таких писателїв, як: **Bałucki Michał, Ks. Chełmicki Zygmunt, Gliński Kazimierz, Gomulicki Wiktor, Jankowski Czesław, Jeske-Choiński Teodor, Jordan, Konopnicka Marya, Lubowski Edward, Or-ot, Reymont Władysław, Marya Rodziewiczówna, Sewer, Szymański Ad., Tetmajer Kaz.** і і.

Також помістимо для нас написані три специяльні студиї: **„WSPÓŁCZEŚNI POECI POLSCY"** написав А. ЛЯНҐЕ. **„NOWA BELLETRYSTYKA POLSKA"** нап. А. ПОТОЦКИЙ. **„O KRYTYCE WSPÓŁCZESNEJ POLSKIEJ"** нап. Володисл. ЯБЛОНОВСКИЙ.

Посїдаємо також студию порівнавчу **Ігн. Матушевского:**

„Stanowisko Mickiewicza w literaturze powszechnej",

та працю Л. КОРОТИНЬСКОГО **„O TOMASZU ZANIE".**

Помістимо також незнані доси

LISTY ZYGMUNTA KRASINSKIEGO do Delfiny Potockiej (1839-1843),

з поясненями Раймунда Станїслава КАМІНЬСКОГО.

Знаний фільософ і знаток Плятона п. **В. Лютославский,** жертвував нам ориґінальну а дуже популярну розвідку п. з.:

„Istnienie duszy",

в котрій, на підставі науковій доводить, що в чоловіцї треба конче признати істноване індивідуально-духового початку.

Дальші серії цїкавої статї **Олександра Кравсгара**

„O DAWNYCH PAŁACACH WARSZAWSKICH",

з многими ілюстрациями, вже маємо, а крім того дуже інтересну річ **Г. Садовского** п. з.:

„ORDERY I OZNAKI HONOROWE DAWNEJ POLSKI".

В безплатнім додатку повістевім помістимо новий роман історичний звістного нинї угорского автора **Юлїя Вернера** п. з.:

„Z POPIOŁÓW".

Красний той і занимаючий роман з часів угорских війн домових, перетолкувала для „Tygodnik-a" п. В. Ярошевска.

В ЧАСТИ ІЛЮСТРАЦИЙНІЙ подамо **репродукциї найзнаменитших малярів наших також і красками.**

Видавці: ҐЕБЕТНЕР і ВОЛЬФ.

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧИНИ принимає, числа оказові і проспекта даром висилає

Головна Аґенция і Експедиция „TYGODNIKA" у Львові

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всї книгарнї і контори письм.

Передплата виносить з додатками і премією т. є. з 12 томами письм Сєнкевича:

У Львові: квартально: **3** зр. **60** кр., піврічно: **7** зр. 20 кр., річно: **14** зр. **40** кр.
В Галичинї з пересилкою почтовою: квартально: **3** зр. **75** кр., піврічно: **7** зр. **50** кр, річно: **15** зр.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).